

Arrest

nr. 199 211 van 5 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2018.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 12 januari 2018, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 26 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 3 november 2016 België is binnengekomen, diende op 17 november 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 juli 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 26 juli 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/11/2016
Overdracht CGVS: 06/12/2016

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 11-05-2017 van 8u53 tot 13u06, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Kiwakana loco meester Loobuyck, was aanwezig van 9u22 tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U werd geboren op 28-11-1993. U bent etnisch Sheikhaal. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen. Uw moeder is gedood door een verdwaalde kogel toen u 10 jaar was. Uw vader trouwde nadien opnieuw. Uw stiefmoeder wou u echter uithuwelijken aan haar broer, M.D.S., die lid was van Al-Shabaab. Uw vader kon u niet helpen omdat hij bang was. U bent naar uw oom langs moederszijde gegaan en uw oom besloot om u naar uw tante in Kismayo te brengen. Uw oom bracht u en uw zus op 06-10-2016 naar uw tante, waarna uw tante in Kismayo een smokkelaar voor u regelde. U bent met de auto naar Nairobi gereisd. Toen u in Kenia was, hoorde u dat uw vader ervan beschuldigd werd zijn dochters [u en uw zus] weggestuurd te hebben, waarna hij vermoord werd door M.D.S. U nam op 02-11-2016 het vliegtuig met een vals paspoort. U weet niet of het vliegtuig ergens gestopt is onderweg. U kwam aan in België op 03-11-2016 en u vroeg er asiel aan op 17-11-2016.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U verklaarde Jilib op 06-10-2017 verlaten te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 28). U gevraagd naar opvallende incidenten de laatste jaren in Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 9), verklaarde u dat er luchtaanvallen waren.

U gevraagd of u daar alles kan over vertellen wat u weet, verklaarde u dat er luchtaanvallen waren in 2011, waarbij de Waberi-wijk werd getroffen en er 30 mensen waren omgekomen, dat er in 2012 een luchtaanval was in Bandar Jedid-wijk waarbij 5 kinderen omkwamen, dat er in 2013 in het dorp Dhey

Tobake een man, Ibrahim Ali Anto was omgekomen en dat er in 2014 een luchtaanval was bij Asho Neero-controle waarbij 3 Al-Shabaableden en 8 burgers omkwamen. U gevraagd of er ooit mensen gevlucht zijn uit Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 10), verklaarde u dat sommige mensen wel waren weggevlucht, maar dat mensen niet zomaar vluchten, tenzij een persoon een probleem kreeg met Al-Shabaab en hij beschuldigd werd van bepaalde zaken. U gevraagd of er mensen waren die vluchtten voor de luchtaanvallen, antwoordde u simpelweg ontkennend. U gevraagd of niemand daarvoor vluchtte, antwoordde u opnieuw ontkennend en verklaarde u dat de plaatsen van Al-Shabaab werden gevisieerd bij de luchtaanvallen, dat Al-Shabaab[leden] hun mensen begroeven als er leden omkwamen, maar de inwoners gewoon daar bleven. U gevraagd of er andere redenen waren voor de mensen om te vluchten, afgezien van het feit dat ze problemen zouden hebben met Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 11), antwoordde u bevestigend en verklaarde u vanwege oorlogen, dat Al-Shabaab daar was gekomen in de tijd van Abdullahi Yusuf, dat mensen bang waren geworden en dat er toen 4 dagen gevochten werd [Abdullahi Yusuf was president van 2004-2008, zie infra]. U geconfronteerd met het feit dat het volgens de informatie van het CGVS niet klopt dat er geen mensen zijn gevlucht door de luchtaanvallen (gehoorverslag CGVS, p. 12), antwoordde u simpelweg ontkennend. U gevraagd naar wat u bedoelt met 'nee', verklaarde u dat de aanval 1 keer gebeurt, maar dat het geen gevecht is dat continu gaande is. U geconfronteerd met het feit dat er volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het administratieve dossier) veel mensen zijn gevlucht omwille van die luchtaanvallen, en het niet kan dat u dat gemist heeft, verklaarde u dat niemand was weggevlucht, waarna u zei dat u van daar [afkomstig] bent en dat de protection officier misschien niet de correcte informatie heeft. U nogmaals geconfronteerd met het feit dat er een massa mensen zijn gevlucht uit uw stad volgens informatie van het CGVS en dat het niet kan dat u daar niet op de hoogte van bent, verklaarde u dat het CGVS niet de correcte informatie heeft, dat mensen vluchten ten gevolge van gevechten omdat de gevechten tussen twee groepen zijn, maar dat de luchtaanval 1 keer gebeurt en het dan stopt. Het is opmerkelijk dat u dan plots zei dat de luchtaanval maar 1 keer gebeurt, hoewel u daarvoor zei dat er ieder jaar wel een luchtaanval was. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, waren er in 2014 meerdere luchtaanvallen [zo waren er in mei 2014 alleen al drie luchtaanvallen op Jilib]. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u dan verklaart dat de luchtaanval maar '1 keer gebeurt en dan stopt'. Uw verklaringen geven geenszins blijk van enige affectiviteit met de regio. Bovendien is het opvallend dat u bijna mechanisch de jaartallen van de luchtaanvallen kon opsommen en daarbij concreet kon zeggen wat er gebeurde, in welke wijk en hoeveel slachtoffers er vielen, wat een ingestudeerd karakter heeft. Nog volgens die beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, veroorzaakte de luchtaanval van 20-05-2014 een massale verhuizing van de lokale bevolking in de daaropvolgende dagen en begon de bevolking na de luchtaanval van 24-05-2014 op 25-05-2014 de stad te evacueren. Dat u deze massale verhuizing/verplaatsing van mensen en de evacuatie van de stad simpelweg gemist zou hebben, komt uiterst geloofwaardig over en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib, Middle Juba, Somalië. Dat u hierover compleet onwetend blijkt, maar dan wel luchtaanvallen met het jaartal en aantal slachtoffers netjes kan opsommen, weet dan ook geenszins te overtuigen. U gevraagd of er een politiekantoor was in Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 33), antwoordde u bevestigend. U gevraagd hoeveel politiekantoren er zijn in Jilib, antwoordde u 'alleen maar één'. U gevraagd of dat politiekantoor in Jilib ooit gebombardeerd is geweest, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat dit volgens informatie van het CGVS wel gebombardeerd is geweest, antwoordde u opnieuw ontkennend en verklaarde u dat het niet gebombardeerd werd. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, werd er op 08-04-2016 een politiekantoor in Jilib gebombardeerd toen verschillende Al-Shabaableden aanwezig waren. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u hierover zou kunnen vertellen, gezien dit in het jaar gebeurde van uw vertrek. Dat u hierover dan opnieuw onwetend blijkt te zijn, doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over het algemeen een ingestudeerd karakter hadden. Zo sprak u over het project Fanole in de tijd van de vorige regering (gehoorverslag CGVS, p. 19), u sprak over de Ethiopiërs die samen waren [werkten] met Abdullahi Yusuf (gehoorverslag CGVS, p. 8) en dat het oorlog was in de tijd van Abdullahi Yusuf, dat Al-Shabaab daar was gekomen en dat er toen gedurende 4 dagen gevochten werd (gehoorverslag CGVS, p. 11). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, was Abdullahi Yusuf Ahmed president van Somalië van 2004 tot 2008.

Dat u dan wel over deze periode blijkt te kunnen vertellen [2004-2008, toen u 11-15 jaar was], maar onwetend blijkt over recentere gebeurtenissen [zoals de evacuatie van de bevolking en de luchtaanval

op het politiekantoor], is dan ook uiterst opmerkelijk, en doet verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

U gevraagd of Al-Shabaab een basis in Jilib zelf had, verklaarde u dat ze een basis in Hawlwadag hadden (gehoorverslag CGVS, p. 33). U verklaarde dat het een grote basis was, dat het leger daar meestal stond, maar dat u daar meestal niet naartoe ging. U gevraagd wat in dat gebouw was vóór Al-Shabaab daar hun basis had, verklaarde u het niet te weten. Het is opnieuw uiterst opmerkelijk dat u niet blijkt te weten wat er daar voor de komst van Al-Shabaab was, hoewel u wel kan vertellen over de tijd van Abdullahi Yusuf [2004-2008] en het feit dat hij samenwerkte met de Ethiopiërs. Uw verklaringen geven opnieuw geenszins blijk van enige affectiviteit met de regio, en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

U verklaarde dat Al-Shabaab mensen ontvoert wanneer ze weigeren met hen samen te werken of mensen die spionnen zijn, en dat niemand weet waar ze die mensen naartoe brengen (gehoorverslag CGVS, p. 13). U gevraagd of zij volwassenen of kinderen ontvoeren, verklaarde u 'kinderen niet, alleen volwassenen die hun bevel weigeren'. U geconfronteerd met het feit dat zij volgens informatie van het CGVS wel kinderen ontvoerd hebben in Jilib, verklaarde u het niet te weten, dat het mogelijk is en dat alles mogelijk is met die mensen. U geconfronteerd met het feit dat u eerst zei dat er geen kinderen ontvoerd werden, waarna u zei dat het mogelijk was, verklaarde u dat u persoonlijk niet weet of er kinderen ontvoerd zijn, maar dat ze dat wel kunnen doen. Er kan ten eerste opgemerkt worden dat u uw verklaringen [waarbij u eerst zei dat het niet gebeurde, en dan zei dat het mogelijk is] simpelweg aanpast aan de informatie die u gegeven wordt. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, hebben Al-Shabaableden kinderen op school ontvoerd in Jilib. Het is niet onredelijk te verwachten dat u hiervan op de hoogte zou zijn, gezien u wel kan vertellen over anderen – volwassenen – die ontvoerd zijn door Al-Shabaab. U gevraagd of u Mohamed Mahir Ahmed kent, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 16). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, was Mohamed Mahir Ahmed een hooggeplaatste Al-Shabaableider die gedood is in een luchtaanval op de stad Jilib in augustus 2016 – notabene enkele maanden voor uw vertrek. Dat u hierover dan weer compleet onwetend blijkt te zijn, maar dan wel op de hoogte blijkt te zijn van een Al-Shabaablid dat in Dhey Tobako is omgekomen bij een luchtaanval [zie supra, Dhey Tobako ligt op meer dan 20 km van Jilib], weet dan ook geenszins te overtuigen, getuigt van gebrekkig ingestudeerde kennis en doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib. U gevraagd of u Awramale kent (gehoorverslag CGVS, p. 32), verklaarde u dat het een dorp is. U gevraagd of het nog iets anders is, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat het raar is dat u dat zegt en dat het ook een clan is die in Jilib woont (gehoorverslag CGVS, p. 33), vroeg u wat dat is, waarna u verklaarde dat u dat niet kent als een clan, wel als een dorp. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Awramale een clan die in Jilib woont, en had die clan in 2013 zelfs een gevecht met Al-Shabaab in Jilib. Dat u dan zelfs deze clan niet als een clan herkent, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

U gevraagd of u Kulanka Shareecada kent (gehoorverslag CGVS, p. 13), verklaarde u dat dat mensen zijn die bij elkaar komen om te praten over de Sharia, als u de betekenis zou moeten uitleggen. U gevraagd of dat een plaats is, antwoordde u ontkennend. U opnieuw gevraagd of dat geen plaats is die u kent, antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Kulanka Shareecada een plaats in Jilib waar Al-Shabaab een logistieke basis heeft en waar luchtaanvallen in april 2016 [enkele maanden voor uw vertrek] wapens, voedsel, brandstof en een vrachtwagen bombardeerden. Het feit dat u deze plaats niet als dusdanig herkent, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Jilib.

U gevraagd of er ooit periodes zijn geweest waarin het moeilijk was te overleven in Jilib, verklaarde u dat er droogtes en overstromingen waren (gehoorverslag CGVS, p. 16). U gevraagd of u kunt vertellen wat er toen gebeurde, verklaarde u dat er ernstige droogte en overstroming was, dat de mensen die aan de rand van de rivier woonden vluchtten vanwege de overstromingen (gehoorverslag CGVS, p. 17). U gevraagd wat er gebeurde tijdens de droogtes, verklaarde u [vaagweg] dat de mensen te maken hadden met droogte, dat de mensen in het dorp de meeste problemen hebben bij droogte en overstromingen, dat de droogtes ook impact hebben op Jilib en dat de mensen vluchtten naar de stad nadat de rivier is overstroomd.

U gevraagd of u problemen had door de droogte, verklaarde u dat de droogte impact had op alle mensen, op alle inwoners, dat alle mensen dat wel zullen merken en dat geldt voor iedereen op dat

moment. U gevraagd welke impact dat precies had op u en welke oplossingen u had, verklaarde u plotseling dat u op dat moment jong was en thuis woonde, dat u bij uw vader en stiefmoeder woonde, dat u jong was en niet de aangewezen persoon was die geld moest verdienen of moest gaan werken. U gevraagd hoe jullie dan aan eten en drinken kwamen, verklaarde u dat uw vader werkte en u thuis woonde, dat u wel merkte dat er droogte was, maar dat u alleen at wat er gekookt werd bij jullie thuis. U geconfronteerd met het feit dat u daar vaag over blijft, hoewel u zegt dat het een ernstige droogte was, verklaarde u dat u toen wel kon merken dat er sprake was van een droogte, dat dat gold voor iedereen, maar dat u bij jullie thuis woonde, en u uw eigen familiale problemen had. U gevraagd of er mensen stierven (gehoorverslag CGVS, p. 18), antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u niet gedetailleerd alles kan vertellen, maar dat u daar was in het land en u op de hoogte was. Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst opmerkelijk is dat u verklaart daar geweest te zijn tijdens de droogte en op de hoogte te zijn, maar dan niet concreet kan uitleggen welke impact de droogte precies op u en uw familie had. U verschuilt zich achter excuses zoals het feit dat u niet de persoon was die moest gaan werken of geld moest verdienen en u gewoon thuis woonde, maar aangezien u zelf verklaarde dat de droogte een impact had op alle mensen, is het zeker niet onredelijk te verwachten dat u daar uitgebreidere verklaringen zou kunnen over afleggen, des te meer gezien u verklaarde dat uw vader in de landbouw werkte (gehoorverslag CGVS, p. 4). U blijft vaag over uw eigen persoonlijke situatie tijdens de droogte en schermt met algemene vage verklaringen [dat het ernstig was en een impact had op iedereen en dat u slechts at wat er op tafel kwam]. Opnieuw blijkt uit uw verklaringen dat u geen affiniteit heeft met de regio; het feit dat u niet kan vertellen over persoonlijke ervaringen, getuigt opnieuw van een gebrekkig ingestudeerd karakter en doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Jilib.

Het feit dat u niet kan vertellen over de impact en de gevolgen van de droogte bij jullie thuis, en niet kan vertellen over andere gebeurtenissen die u moeilijk gemist kon hebben, maar dan wel kan vertellen over gebeurtenissen in Dhey Tobako [op 20 km van Jilib], u wel buurdorpen kan vermelden van Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 5), hoewel u verklaarde nooit buiten uw plaats [Jilib] gegaan te zijn omdat dat niet mocht van uw stiefmoeder (gehoorverslag CGVS, p. 29), u wel kan vertellen over de tijd van Abdullahi Yusuf [2004-2008], u netjes de luchtaanvallen met de jaartallen kan opsommen, u sprak over de Ethiopiërs die samenwerkten met Abdullahi Yusuf [u bedoelde vermoedelijk de inval van de Ethiopiërs in Somalië in 2006 om Islamitische Rechtbanken te verdrijven] doet verder eveneens ernstig afbreuk aan het profiel dat u van zichzelf probeert op te hangen, namelijk dat van een huisvrouw die niet naar school is gegaan en die onderdrukt werd door haar stiefmoeder [u verklaarde dat uw stiefmoeder u onderdrukte (gehoorverslag CGVS, p. 22) en u verklaarde niet naar school te zijn gegaan en binnenshuis te werken (gehoorverslag CGVS, p. 25)].

U legde daarnaast nog enkele documenten neer. U legde een medisch rapport neer, opgesteld door dokter R.. Wat betreft de door u neergelegde brief van dokter R., met betrekking tot medische vaststellingen van de verwondingen die u opgelopen zou hebben te Somalië, moet opgemerkt worden dat dergelijke medische documenten geen enkele uitspraak kunnen doen over het land waarin, of de precieze manier waarop u bepaalde letsels opgelopen zou hebben in het verleden. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uw herkomst over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weet dit document bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. U legde een lidkaart van Gams neer, wat verder weinig relevant is voor uw asielaanvraag. U legde daarnaast een attest neer, opgesteld door dokter C.M. op 02-05-2017, waaruit blijkt dat u volgens type 3 besneden bent. U legde medische attesten neer, waaruit blijkt dat er een vraag is voor desinfibulatie en wat desinfibulatie inhoudt. U gevraagd waarom u het attest van besnijdenis neerlegt (gehoorverslag CGVS, p. 21), verklaarde u dat u toch moet bewijzen dat u besneden bent op een Faronische manier. U gevraagd of dat iets te maken heeft met uw vrees voor Somalië, verklaarde u dat het te maken heeft met de problemen die uw stiefmoeder u heeft aangedaan, toen u bij haar woonde. U gevraagd wat u bedoelt, verklaarde u dat u tien jaar oud was toen uw moeder stierf, dat uw stiefmoeder u onderdrukte en u 15 jaar oud was toen u besneden werd (gehoorverslag CGVS, p. 22). U gevraagd of uw besnijdenis iets te maken heeft met uw vrees voor terugkeer naar Somalië, verklaarde u dat u veel problemen heeft omwille van die besnijdenis tijdens de menstruatie en u dat niet kan ongedaan laten maken. U gevraagd wat u bedoelt, verklaarde u dat als u zich nu laat openen, en u teruggaat naar Somalië, 'ze' u opnieuw gaan dichtmaken en u verklaarde dat u pijn heeft omwille van de maandstonden en tijdens het plassen.

Wat betreft de medische problemen die u ondervindt ten gevolge van de besnijdenis [pijn tijdens menstruatie en het plassen], dient te worden opgemerkt dat de gevolgen van, en het lijden ten gevolge van een dergelijke ingreep, op zich geen daden van vervolging zijn. Hoewel besnijdenis een

bijzonder ernstige fysieke schade teweegbrengt, die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke en/of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kan veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, heeft tot doel een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolging omwille van één van de vijf motieven, en niet om de secundaire schade van een vroegere vervolging te herstellen. U dient zich voor de beoordeling van de medische elementen te wenden tot de geëigende procedure. Wat betreft de vrees voor herinfibulatie, dient opgemerkt te worden dat uit de medische attesten blijkt dat u op dit moment nog niet gedesinfibuleerd bent en het CGVS bovendien in het ongewisse verkeert wat betreft uw werkelijke herkomst - het is de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade onderzocht wordt - waardoor u deze vrees niet aannemelijk kan maken. Wanneer u gevraagd werd wie u, in het geval van een terugkeer naar Somalië, zou onderwerpen aan een herinfibulatie, verwees u naar uw stiefmoeder (gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd waarom u denkt dat u geherinfibulleerd zou worden, verklaarde u eerst dat ze u hoedanook zuller vermoorden, en de protection officer die u hoorde de herinfibulatie mag vergeten. De vraag opnieuw gesteld, stelde u enkel, zonder meer, dat dat moet gebeuren. Uit de informatie waar het Commissariaatgeneraal over beschikt (COI Focus "Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geinfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" dd. 13 juni 2016; zie kopie in administratief dossier) blijkt echter dat het zich opnieuw laten vernauwen (al dan niet na een bevalling) in Zuid- en Centraal-Somalië in het algemeen niet onder dwang of druk gebeurt maar meestal op vraag van de vrouw zelf. Er geldt dat wat een volwassen vrouw na een defibulatie doet, persoonlijk is en ze haar eigen keuze maakt. In de informatie over Zuid- en Centraal-Somalië wordt ook gesteld dat het wel kan gebeuren dat een echtgenoot aan zijn vrouw vraagt om zich te laten vernauwen, maar er is geen sprake van druk door andere familieleden of de sociale omgeving. In het algemeen is één van de voornaamste redenen die vrouwen zelf noemen om zich (gedeeltelijk) te laten herinfibuleren, het gegeven dat het gevoel van een open litteken onaangenaam en abnormaal voelt na jaren van gesloten te zijn geweest. Daarnaast blijkt dat het na een bevalling vaak een medische noodzaak is die de vroedvrouw doet beslissen om de vagina te hechten op de plaats waar men had geknipt om veilig te kunnen bevallen. Soms beslissen vrouwen ook om zich gedeeltelijk te laten herinfibuleren omdat ze denken dat het de intimiteit met hun echtgenoot zal verbeteren. Gelet op het geheel van bovenstaande redenen dient er dan ook te worden geconcludeerd dat u een persoonlijke vrees voor een gedwongen herinfibulatie niet aannemelijk maakt.

Wat betreft de onderdrukking door uw stiefmoeder, waarvan u verder verklaarde dat uw stiefmoeder u brandwonden toebracht (gehoorverslag CGVS, p. 30) dient ten eerste te worden opgemerkt dat uw profiel [van onderdrukte huisvrouw die thuis bleef] hierboven al beoordeeld werd en ongeloofwaardig werd bevonden [zie supra]. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat deze brandwonden niet in het medisch rapport van dokter R., met betrekking tot medische vaststellingen van de verwondingen die u opgelopen zou hebben te Somalië, worden vermeld. Ten derde kan worden opgemerkt dat uw herkomst ongeloofwaardig werd bevonden, waardoor er evenmin geloof kan gehecht worden aan de door u ingeroepen feiten in het kader van uw asielrelaas [in casu de onderdrukking door uw stiefmoeder] dat onlosmakelijk verbonden is met uw herkomst.

Uw advocaat stuurde na het gehoor op het CGVS nog een attest op van de klinische psycholoog E.R., opgesteld op 09-05-2017. Hieruit blijkt dat u deze psycholoog op 05-05-2017 een eerste keer geconsulteerd heeft [de psycholoog vermeldt verder dat deze consultaties in het Frans verlopen en dat de consultaties tweemaal per maand zijn, hoewel brief dateert van 09-05 2017 - vier dagen na eerste consultatie op 05 mei 2017 - waardoor er moeilijk kan ingezien worden hoe dan al met zekerheid gezegd kan worden dat er tweemaal per maand consultaties zijn]. Het psychologisch rapport, op basis van uw verklaringen, vermeldt dat u gepraat heeft over het geweld van de oorlog, over genitale verminking, over islamitisch extremisme, het huwelijk met een Al-Shabaablid en over de dood van uw moeder. Het rapport vermeldt verder dat u sinds 2014 lijdt aan epilepsie, gekarakteriseerd door een verlies van bewustzijn, geheugenverlies, migraine en visuele alteraties.

Wat betreft de epilepsie-aanvallen, dient opnieuw opgemerkt te worden dat u voor de beoordeling van de medische elementen de geëigende procedure dient aan te wenden. Wat betreft het geheugenverlies, dient opgemerkt te worden dat u tot op heden geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat u door psychologische problemen verhinderd zou zijn om coherent en helder te antwoorden op vragen

van het CGVS. Uit dit attest blijkt niet dat er [diepgaand] medisch onderzoek is gevoerd, noch dat u niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure. Integendeel, u bleek wel van bepaalde details op de hoogte te zijn. Zo kon u spreken over de periode van Abdullahi Yusuf, toen u notabene slechts 11 tot 15 jaar was [zie supra], u kon gedetailleerd zeggen in welke jaren welke luchtaanvallen waren en exact zeggen hoeveel slachtoffers er waar vielen [zie supra], u kon de exacte naam zeggen van een Al-Shabaablid die gedood was door een luchtaanval in Dhey Tobako – wat op 20 km ligt van Jilib [zie supra], u kon exact zeggen wanneer u Jilib verlaten heeft [06-10-2016, zie supra], u kon de namen geven van de dames die doodgeschoten werden in 2015, namelijk Bisharo en Ashiyo (gehoorverslag CGVS, p. 14), u kon zeggen dat er vier dagen gevochten werd toen Al-Shabaab naar Jilib kwam (gehoorverslag CGVS, p. 11), u kon zeggen dat u acht dagen voor het geplande huwelijk met het Al-Shabaablid werd verteld dat u met hem zou moeten trouwen (gehoorverslag CGVS, p. 28) en u kon het aantal dagen zeggen dat u in Dhoobley verbleef [2 dagen] (gehoorverslag CGVS, p. 29). Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen – waaruit blijkt dat u wel degelijk in staat bent om zich precieze data, gebeurtenissen en namen te herinneren – ook al zijn deze jaren geleden gebeurd -, afbreuk doen aan de ernst van het geheugenverlies dat het psychologisch rapport vermeldt. Het is geenszins geloofwaardig dat u zich bovenstaande namen, data en gebeurtenissen zou herinneren, maar dan zaken zoals een exodus van bewoners uit Jilib, wat men moeilijk kon gemist hebben, en andere recentere gebeurtenissen in Jilib [zie supra] niet meer zou herinneren. U legde nog enkele rapporten neer van de spoeddiensten. Uit het rapport van 03-12-2016 blijkt dat u opgenomen bent op de spoeddienst op 03-12-2016 omwille van een psychiatrisch probleem, omdat u schreeuwde en tonische bewegingen maakte. Conclusie van het rapport is [onder andere] dat u waarschijnlijk lijdt aan het post-traumatisch stress-syndroom, maar dat u zich daarnaast goed kan oriënteren in de tijd en de ruimte, dat het relaas in het Engels gebeurde, u zich op coherente wijze uitdrukte, en dat u baat zou hebben bij psychologische opvolging. Het rapport van de spoeddiensten van 04-02-2017 vermeldt dat u opgenomen bent nadat u het bewustzijn had verloren en daarna verward was, dat u noch Frans noch Engels spreekt en u een vriend mee heeft die Engels spreekt [het is opmerkelijk dat het rapport van 03-12-2016 vermeldt dat uw relaas in het Engels was, hoewel u dan twee maanden later geen Engels meer blijkt te kunnen spreken en een vriend meebracht]. Het neurologisch examen vermeldt niet dat u geheugenproblemen zou hebben, de hersenscan wijst uit dat er geen letsels zijn. De rapporten van 07-02-2017 en 05-04-2017 wijzen op een behandeling voor epilepsie [er wordt onder andere Keppra voorgeschreven, wat gebruikt wordt om epileptische aanvallen te voorkomen]. Er blijkt nergens uit deze medische attesten dat u geheugenproblemen zou hebben. U legde daarnaast een brief neer, opgesteld door professor O. op 31-03-2017, waaruit blijkt dat er een neurologisch onderzoek is gevoerd naar aanleiding van uw epileptische aanvallen. Uit het attest blijkt dat de hersenscan 'normaal was' behalve enkele tekenen van verstopping in de oren, waarna de conclusie luidt dat u epileptische aanvallen heeft sinds 3 jaar en dat u aangezichtspijnen en pijnen in de oren heeft. Uit het neurologisch rapport blijkt opnieuw nergens dat u geheugenproblemen zou hebben. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uit het gehoor afgelegd op het CGVS bleek dat u wel van bepaalde details, soms van jaren geleden, op de hoogte bleek te zijn en uw herkomst over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weten deze documenten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jilib gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib, Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is [uw gedwongen huwelijk en het feit dat u onderdrukt werd door uw stiefmoeder]. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 11-05-2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 34). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter volhouden de waarheid te vertellen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken.

Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoekster licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij is er immers niet van overtuigd dat de verzoekende partij recentelijk afkomstig is uit Jilib in de provincie Middle Jubba.

Zo wordt haar onder meer verweten dat zij niet alle luchtaanvallen op haar stad kan situeren en niet weet dat deze vluchtelingen hebben veroorzaakt:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft dit zo niet ervaren.

Zoals zij tijdens het interview reeds aangaf waren er inderdaad vluchtelingen waren omwille van de conflictsituatie, maar niet specifiek omwille van de bombardementen.

Op basis van de informatie van de verwerende partij is het alvast voorbarig om te spreken over "een massale verhuizing van de lokale bevolking".

De informatie van de verwerende partij stelt immers het volgende:

20-05-2014: AMISOM-Kenya forces launch an airstrike for the second time in three days on the Jilib area, a al Shabaab stronghold, Initially, four civilians reported sustaining injuries from the shelling. AMISOM claimed to have killed 50 members of al Shabaab in the strike. Conflicting reports claim the same civilians died in the attack. Al Shabaab did not release causality figures. The airstrike cause mass displacement of the local population in the following days.

24-05-2014: Two KDF war planes conducted an air strike against al Shabaab controlled Jilib town on 24/5. Reports indicate that the plane had hit three different locations In the town. Two children and a woman were killed after the air strike hit a residential house. Details of injured civilians could not be established, Reports from Jilib town indicate that local residents started evacuating the town on 25/05 following series of bombardments by Kenya air forces which reportedly led to the killing and injuring of civilian populations. The IDPs were reportedly fleeing to Kismaayo and other villages. Reports suggest that al Shabaab fighters have denied their movement and even some civilians were reportedly force to return to Jilib town.

De website van ACLED stelt dat deze info van "local source project" en "Agence France Presse" komt. Meer informatie is er niet. Aldus is de grootste voorzichtigheid geboden bij het zich baseren op dergelijke informatie.

De verwerende partij meent aldus aan één of twee moeilijk verifieerbare bronnen genoeg te hebben om aan de verzoekende partij te twijfelen.

De verwerende partij blijft bij haar standpunt en laat zich niet van de wijs brengen, zoals tijdens haar interview.

CGVS, p. 12:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12]

Gezien de luchtaanvallen geen continu gegeven waren zoals gevechten tussen twee strijdende partijen die elkaar ontmoeten, was dit geen aanleiding voor mensen om uit Jilib te vluchten.

De verwerende partij kan er niet omheen dat de verzoekende partij heel wat weet over de luchtaanvallen op haar stad, doch twijfelt tevens aan haar herkomst omdat zij niet alle luchtaanvallen heeft verteld tijdens haar gehoor. Nochtans kan onmogelijk van de verzoekende partij verwacht worden dat zij een exhaustieve oplistings verschaft van alle incidenten.

Dit zou alleen maar kunnen mocht zij haar kennis ingestudeerd hebben, quod non in casu.

II.1.2. De verwerende partij stelt tevens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Nergens blijkt uit het administratief dossier dat de raadsman van de verzoekende partij kreeg wat dat gebouw dan wel moet geweest zijn alvorens het door Al Shabaab werd ingepalmd. Als de verwerende partij ergens naartoe wil, dan zou dit toch minstens moeten blijken uit dit dossier, quod non in casu.

Ook de zogenaamde luchtaanval op de "Senior Al Shabaab" commandant haalt de verwerende partij opnieuw van één bron (volgens de ACLED-website van "Somali Midnimo"), waarvan de waarachtigheid aldus moeilijk kan worden gecontroleerd. Als men de naam "Mohamed Mahir Ahmed" - die volgens de verwerende partij een "hooggeplaatst" Al Shabaableider is intikt op google, dan vindt men niets... Zelfs niets over een luchtaanval in de nacht van 31/08/2016-01/09/2016.

II.1.3. In het administratief dossier dat de raadsman van de verwerende partij ontving, zit geen informatie over "Awramale", "kulanka Shareecada" of de "droogte".

Vraag is aldus hoe pertinent deze zaken zijn, als de verwerende partij zelfs niet de moeite doet haar dossier te stofferen op dit punt. Of hoopt zij misschien om door de Raad "gedepanneerd" te worden...?

Het is trouwens de verzoekende partij die zelf over de droogte begonnen is.

Cf. gehoorverslag, p. 16:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16]

II.1.4. De verzoekende partij kan bovendien honderduit vertellen over haar dorp, doch de verwerende partij doet zelfs de moeite niet om dit te verifiëren.

Cf. gehoorverslag, p. 7 -8:

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7-8]

Hetzelfde geldt over de clanconflicten en de clankennis - waarvan de verwerende partij zonder basis in het dossier beweert dat zij ten onrechte "Awramale" niet kent.

Met paardekleppen aan focus de verwerende partij zich op haar dun gezaaide bronnen om de hele beslissing te schragen, zonder zich af te vragen hoe betrouwbaar deze zijn. Dit is niet ernstig.

II.1.5. Tot slot meent de verwerende partij dat de besnijdenis (type III) van de verzoekende partij geen verdere analyse behoeft, aangezien het "secundaire" ongemakken betreft en er geen sprake is van desinfibulatie.

Nochtans heeft de RvV reeds herhaaldelijk gesteld dat de besnijdenis zelf en haar gevolgen dermate traumatisch kunnen zijn dat ze elke terugkeer ondenkbaar maken (RvV nr. X dd. 3 november 2015; RvV nr. X dd. 27 augustus 2015; RvV nr. X du 31 augustus 2015, CCE arrêt du 12 novembre 2015.).

Zo stellen ook de Verenigde Naties:

14. The permanent and irreversible nature of FGM as described earlier; however, supports a finding that a woman or girl who has already undergone the practice before she seeks asylum, may still have a well-founded fear of future persecution. Depending on the individual circumstances of her case and the particular practices of her community, she may fear that she could be subjected to another form of FGM and/or suffer particularly serious long-term consequences of the initial procedure, in other words, there is no requirement that the future persecution feared should take an identical form to the one previously endured, as long as it can be linked to a Convention ground.

Dat de verzoekende partij serieuze lange termijngevolgen ondervindt van de besnijdenis werd door de verwerende partij zelf bevestigd in de bestreden beslissing.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Jilib afkomstig is, minstens dat de nodige informatie in het administratief dossier ontbreekt om die de motieven van de bestreden beslissing kunnen schragen.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor. Aldus werden tevens de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet flagrant geschonden.

II.1.7. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.1.2. Ter terechtzitting van 12 januari 2018 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met de volgende documenten:

- Documentatie van ACLED van acleddata.com (stuk 1);
- Informatie over Abdullahi Yusuf Ahmed van wikipedia.org (stuk 2);
- Rapport “*Horn of Africa Drought Crisis. Situation Report No. 5.*” van OCHA van 21 juli 2011 (stuk 3).

De Raad merkt op dat stukken 1 en 2 zich reeds in het administratief dossier bevonden (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1 en 2).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoekster beperkt haar verweer in het verzoekschrift in wezen tot het louter herhalen van haar verklaringen omtrent haar leefomgeving en clan, en het minimaliseren en in twijfel trekken van de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier. De Raad stelt echter vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoekster beperkt haar verweer in het verzoekschrift omtrent de vluchtelingenstromen in haar dorp na de luchtaanval in mei 2014 tot het louter herhalen van haar verklaringen tijdens het CGVS-interview dat er niemand gevlucht was, waarbij zij de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1) ontkent en in twijfel trekt. De Raad merkt op dat verzoekster deze stelling op algemene wijze poneert, doch er niet in slaagt om *in concreto* aan te tonen dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct of onbetrouwbaar zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. Verzoeksters verweer hieromtrent kan dan ook niet dienstig worden aanvaard.

De Raad is bovendien van oordeel dat van verzoekster, die verklaarde haar hele leven in Jilib te hebben gewoond en haar dorp nooit verlaten heeft (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 3), redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij weet waarvoor de huidige logistieke basis van Al Shabaab vroeger gebruikt werd, temeer daar zij verklaarde dat het een grote basis betrof (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 33) en verzoekster doorheen het CGVS-interview blijk gaf van kennis over de periode voordat Al Shabaab aan de macht was in haar dorp (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8 en 11). Verzoeksters verweer dat in het administratief dossier geen informatie beschikbaar over de voormalige bestemming van deze basis kan hieraan geen afbreuk doen, nu van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken omtrent haar leefomgeving.

De Raad merkt op dat verzoekster haar verweer met betrekking tot de moord op een hooggeplaatst lid van Al Shabaab in haar dorp andermaal beperkt tot het in twijfel trekken van de correctheid en betrouwbaarheid van de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1). Het loutere poneren dat de informatie afkomstig is van één bron die moeilijk kan worden geverifieerd en dat men geen informatie hieromtrent vindt op Google volstaat echter geenszins om het bewijs te leveren dat de informatie beschikbaar in het administratief dossier niet correct dan wel onbetrouwbaar zou zijn. De Raad merkt op dat van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij op de hoogte is van de moord op een hooggeplaatst lid van Al Shabaab in haar dorp, temeer daar zij tijdens het CGVS-interview kennis had van de moord op een Al Shabaab lid dat is omgekomen in een ander dorp (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). Dergelijke vaststellingen geven blijk van een ingestudeerd karakter, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen omtrent haar regio van herkomst.

Waar verzoekster bovendien aanvoert dat in het administratief dossier geen informatie beschikbaar is omtrent de clan Awramale, stelt de Raad vast dat verzoekster uitgaat van een foutieve lezing en/of interpretatie van de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1), waaruit genoegzaam blijkt dat milities van de clan Awramale gevochten hebben tegen Al Shabaab in het district Jilib. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekster niet zou weten dat Awramale een clan zou zijn die in haar regio woont, noch dat zij niet op de hoogte is dat er in 2013 een conflict heeft plaatsgevonden tussen deze militie en Al Shabaab.

De Raad stelt bovendien vast dat ook verzoeksters verweer dat er geen informatie beschikbaar is in het administratief dossier omtrent Kulanka Shareecada, de basis van Al Shabaab, gebaseerd is op een foutieve lezing en/of interpretatie van de landeninformatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1), waaruit blijkt dat er op 6 april 2016 luchtaanvallen werden uitgevoerd op verschillende logistieke basissen van Al Shabaab, waarbij de basis Kulanka Shareecada werd geraakt. De Raad acht het, gelet op het bovenstaande, niet aannemelijk dat verzoekster deze plaats niet zou herkennen wanneer haar hiernaar gevraagd wordt, dit temeer daar zij verklaarde wel kennis te hebben van andere logistieke basissen van Al Shabaab (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 33).

De Raad is bovendien van oordeel dat het loutere feit dat het administratief dossier geen informatie bevat omtrent de droogte in 2011, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat van verzoekster, die tijdens het CGVS-interview zelf verklaarde dat de droogte een grote impact heeft gehad in haar dorp (CGVS-gehoorverslag), redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij hieromtrent doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen, *quod non*. Daarenboven betwist verzoekster geenszins de informatie die door de commissaris-generaal thans werd neergelegd in de aanvullende nota over deze droogte.

Verzoekster laat de verdere motivering van de bestreden beslissing ongemoeid. Deze motivering is ook correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt tevens door de Raad overgenomen. In de bestreden beslissing werd aldus terecht geoordeeld dat:

“U verklaarde Jilib op 06-10-2017 verlaten te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 28). U gevraagd naar opvallende incidenten de laatste jaren in Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 9), verklaarde u dat er luchtaanvallen waren. U gevraagd of u daar alles kan over vertellen wat u weet, verklaarde u dat er luchtaanvallen waren in 2011, waarbij de Waberi-wijk werd getroffen en er 30 mensen waren omgekomen, dat er in 2012 een luchtaanval was in Bandar Jedid-wijk waarbij 5 kinderen omkwamen, dat er in 2013 in het dorp Dhey Tobake een man, Ibrahim Ali Anto was omgekomen en dat er in 2014 een luchtaanval was bij Asho Neero-controle waarbij 3 Al-Shabaableden en 8 burgers omkwamen. U gevraagd of er ooit mensen gevlucht zijn uit Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 10), verklaarde u dat sommige mensen wel waren weggevlucht, maar dat mensen niet zomaar vluchten, tenzij een persoon een probleem kreeg met Al-Shabaab en hij beschuldigd werd van bepaalde zaken. U gevraagd of er mensen waren die vluchtten voor de luchtaanvallen, antwoordde u simpelweg ontkennend. U gevraagd of niemand daarvoor vluchtte, antwoordde u opnieuw ontkennend en verklaarde u dat de plaatsen van Al-Shabaab werden gevisieerd bij de luchtaanvallen, dat Al-Shabaab[leden] hun mensen begroeven als er leden omkwamen, maar de inwoners gewoon daar bleven. U gevraagd of er andere redenen waren voor de mensen om te vluchten, afgezien van het feit dat ze problemen zouden hebben met Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 11), antwoordde u bevestigend en verklaarde u vanwege oorlogen, dat Al-Shabaab daar was gekomen in de tijd van Abdullahi Yusuf, dat mensen bang waren geworden en dat er toen 4 dagen gevochten werd [Abdullahi Yusuf was president van 2004-2008, zie infra].

U geconfronteerd met het feit dat het volgens de informatie van het CGVS niet klopt dat er geen mensen zijn gevlucht door de luchtaanvallen (gehoorverslag CGVS, p. 12), antwoordde u simpelweg ontkennend. U gevraagd naar wat u bedoelt met 'nee', verklaarde u dat de aanval 1 keer gebeurt, maar dat het geen gevecht is dat continu gaande is. U geconfronteerd met het feit dat er volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het administratieve dossier) veel mensen zijn gevlucht omwille van die luchtaanvallen, en het niet kan dat u dat gemist heeft, verklaarde u dat niemand was weggevlucht, waarna u zei dat u van daar [afkomstig] bent en dat de protection officier misschien niet de correcte informatie heeft. U nogmaals geconfronteerd met het feit dat er een massa mensen zijn gevlucht uit uw stad volgens informatie van het CGVS en dat het niet kan dat u daar niet op de hoogte van bent, verklaarde u dat het CGVS niet de correcte informatie heeft, dat mensen vluchten ten gevolge van gevechten omdat de gevechten tussen twee groepen zijn, maar dat de luchtaanval 1 keer gebeurt en het dan stopt. Het is opmerkelijk dat u dan plots zei dat de luchtaanval maar 1 keer gebeurt, hoewel u daarvoor zei dat er ieder jaar wel een luchtaanval was.

Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, waren er in 2014 meerdere luchtaanvallen [zo waren er in mei 2014 alleen al drie luchtaanvallen op Jilib]. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u dan verklaart dat de luchtaanval maar '1 keer gebeurt en dan stopt'. Uw verklaringen geven geenszins blijk van enige affectiviteit met de regio. Bovendien is het opvallend dat u bijna mechanisch de jaartallen van de luchtaanvallen kon opsommen en daarbij concreet kon zeggen wat er gebeurde, in welke wijk en hoeveel slachtoffers er vielen, wat een ingestudeerd karakter heeft. Nog volgens die beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, veroorzaakte de luchtaanval van 20-05-2014 een massale verhuizing van de lokale bevolking in de daaropvolgende dagen en begon de bevolking na de luchtaanval van 24-05-2014 op 25-05[2014] de stad te evacueren. Dat u deze massale verhuizing/verplaatsing van mensen en de evacuatie van de stad simpelweg gemist zou hebben, komt uiterst geloofwaardig over en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib, Middle Juba, Somalië. Dat u hierover compleet onwetend blijkt, maar dan wel luchtaanvallen met het jaartal en aantal slachtoffers netjes kan opsommen, weet dan ook geenszins te overtuigen. U gevraagd of er een politiekantoor was in Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 33), antwoordde u bevestigend. U gevraagd hoeveel politiekantoren er zijn in Jilib, antwoordde u 'alleen maar één'. U gevraagd of dat politiekantoor in Jilib ooit gebombardeerd is geweest, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat dit volgens informatie van het CGVS wel gebombardeerd is geweest, antwoordde u opnieuw ontkennend en verklaarde u dat het niet gebombardeerd werd. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, werd er op 08-04-2016 een politiekantoor in Jilib gebombardeerd toen verschillende Al-Shabaableden aanwezig waren. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u hierover zou kunnen vertellen, gezien dit in het jaar gebeurde van uw vertrek. Dat u hierover dan opnieuw onwetend blijkt te zijn, doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over het algemeen een ingestudeerd karakter hadden. Zo sprak u over het project Fanole in de tijd van de vorige regering (gehoorverslag CGVS, . 19), u sprak over de Ethiopiërs die samen waren [werkten] met Abdullahi Yusuf (gehoorverslag CGVS, p. 8) en dat het oorlog was in de tijd van Abdullahi Yusuf, dat Al-Shabaab daar was gekomen en dat er toen gedurende 4 dagen gevochten werd (gehoorverslag CGVS, p. 11). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, was Abdullahi Yusuf Ahmed president van Somalië van 2004 tot 2008. Dat u dan wel over deze periode blijkt te kunnen vertellen [2004-2008, toen u 11-15 jaar was], maar onwetend blijkt over recentere gebeurtenissen [zoals de evacuatie van de bevolking en de luchtaanval op het politiekantoor], is dan ook uiterst opmerkelijk, en doet verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

U gevraagd of Al-Shabaab een basis in Jilib zelf had, verklaarde u dat ze een basis in Hawlwadag hadden (gehoorverslag CGVS, p. 33). U verklaarde dat het een grote basis was, dat het leger daar meestal stond, maar dat u daar meestal niet naartoe ging. U gevraagd wat in dat gebouw was vóór Al-Shabaab daar hun basis had, verklaarde u het niet te weten. Het is opnieuw uiterst opmerkelijk dat u niet blijkt te weten wat er daar voor de komst van Al-Shabaab was, hoewel u wel kan vertellen over de tijd van Abdullahi Yusuf [2004-2008] en het feit dat hij samenwerkte met de Ethiopiërs. Uw verklaringen geven opnieuw geenszins blijk van enige affectiviteit met de regio, en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

U verklaarde dat Al-Shabaab mensen ontvoert wanneer ze weigeren met hen samen te werken of mensen die spionnen zijn, en dat niemand weet waar ze die mensen naartoe brengen (gehoorverslag CGVS, p. 13).

U gevraagd of zij volwassenen of kinderen ontvoeren, verklaarde u 'kinderen niet, alleen volwassenen die hun bevel weigeren'. U geconfronteerd met het feit dat zij volgens informatie van het CGVS wel kinderen ontvoerd hebben in Jilib, verklaarde u het niet te weten, dat het mogelijk is en dat alles mogelijk is met die mensen. U geconfronteerd met het feit dat u eerst zei dat er geen kinderen ontvoerd werden, waarna u zei dat het mogelijk was, verklaarde u dat u persoonlijk niet weet of er kinderen ontvoerd zijn, maar dat ze dat wel kunnen doen. Er kan ten eerste opgemerkt worden dat u uw verklaringen [waarbij u eerst zei dat het niet gebeurde, en dan zei dat het mogelijk is] simpelweg aanpast aan de informatie die u gegeven wordt. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, hebben Al-Shabaableden kinderen op school ontvoerd in Jilib. Het is niet onredelijk te verwachten dat u hiervan op de hoogte zou zijn, gezien u wel kan vertellen over anderen – volwassenen – die ontvoerd zijn door Al-Shabaab. U gevraagd of u Mohamed Mahir Ahmed kent, antwoorde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, was Mohamed Mahir Ahmed een hooggeplaatste Al-Shabaableider die gedood is in een luchtaanval op de stad Jilib in augustus 2016 – notabene enkele maanden voor uw vertrek. Dat u hierover dan weer compleet onwetend blijkt te zijn, maar dan wel op de hoogte blijkt te zijn van een Al-Shabaablid dat in Dhey Tobako is omgekomen bij een luchtaanval [zie supra, Dhey Tobako ligt op meer dan 20 km van Jilib], weet dan ook geenszins te overtuigen, getuigt van gebrekkig ingestudeerde kennis en doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

U gevraagd of u Awramale kent (gehoorverslag CGVS, p. 32), verklaarde u dat het een dorp is. U gevraagd of het nog iets anders is, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat het raar is dat u dat zegt en dat het ook een clan is die in Jilib woont (gehoorverslag CGVS, p. 33), vroeg u wat dat is, waarna u verklaarde dat u dat niet kent als een clan, wel als een dorp. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Awramale een clan die in Jilib woont, en had die clan in 2013 zelfs een gevecht met Al-Shabaab in Jilib. Dat u dan zelfs deze clan niet als een clan herkent, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jilib.

U gevraagd of u Kulanka Shareecada kent (gehoorverslag CGVS, p. 13), verklaarde u dat dat mensen zijn die bij elkaar komen om te praten over de Sharia, als u de betekenis zou moeten uitleggen. U gevraagd of dat een plaats is, antwoordde u ontkennend. U opnieuw gevraagd of dat geen plaats is die u kent, antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Kulanka Shareecada een plaats in Jilib waar Al-Shabaab een logistieke basis heeft en waar luchtaanvallen in april 2016 [enkele maanden voor uw vertrek] wapens, voedsel, brandstof en een vrachtwagen bombardeerden. Het feit dat u deze plaats niet als dusdanig herkent, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Jilib.

U gevraagd of er ooit periodes zijn geweest waarin het moeilijk was te overleven in Jilib, verklaarde u dat er droogtes en overstromingen waren (gehoorverslag CGVS, p. 16). U gevraagd of u kunt vertellen wat er toen gebeurde, verklaarde u dat er ernstige droogte en overstroming was, dat de mensen die aan de rand van de rivier woonden vluchtten vanwege de overstromingen (gehoorverslag CGVS, p. 17). U gevraagd wat er gebeurde tijdens de droogtes, verklaarde u [vaagweg] dat de mensen te maken hadden met droogte, dat de mensen in het dorp de meeste problemen hebben bij droogte en overstromingen, dat de droogtes ook impact hebben op Jilib en dat de mensen vluchtten naar de stad nadat de rivier is overstroomd. U gevraagd of u problemen had door de droogte, verklaarde u dat de droogte impact had op alle mensen, op alle inwoners, dat alle mensen dat wel zullen merken en dat geldt voor iedereen op dat moment. U gevraagd welke impact dat precies had op u en welke oplossingen u had, verklaarde u plotseling dat u op dat moment jong was en thuis woonde, dat u bij uw vader en stiefmoeder woonde, dat u jong was en niet de aangewezen persoon was die geld moest verdienen of moest gaan werken. U gevraagd hoe jullie dan aan eten en drinken kwamen, verklaarde u dat uw vader werkte en u thuis woonde, dat u wel merkte dat er droogte was, maar dat u alleen at wat er gekookt werd bij jullie thuis. U geconfronteerd met het feit dat u daar vaag over blijft, hoewel u zegt dat het een ernstige droogte was, verklaarde u dat u toen wel kon merken dat er sprake was van een droogte, dat dat gold voor iedereen, maar dat u bij jullie thuis woonde, en u uw eigen familiale problemen had. U gevraagd of er mensen stierven (gehoorverslag CGVS, p. 18), antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u niet gedetailleerd alles kan vertellen, maar dat u daar was in het land en u op de hoogte was. Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst opmerkelijk is dat u verklaart daar geweest te zijn tijdens de droogte en op de hoogte te zijn, maar dan niet concreet kan uitleggen welke impact de droogte precies op u en uw familie had.

U verschuilt zich achter excuses zoals het feit dat u niet de persoon was die moest gaan werken of geld moest verdienen en u gewoon thuis woonde, maar aangezien u zelf verklaarde dat de droogte een impact had op alle mensen, is het zeker niet onredelijk te verwachten dat u daar uitgebreidere verklaringen zou kunnen over afleggen, des te meer gezien u verklaarde dat uw vader in de landbouw werkte (gehoorverslag CGVS, p. (...)). U blijft vaag over uw eigen persoonlijke situatie tijdens de droogte en schermt met algemene vage verklaringen [dat het ernstig was en een impact had op iedereen en dat u slechts at wat er op tafel kwam]. Opnieuw blijkt uit uw verklaringen dat u geen affiniteit heeft met de regio; het feit dat u niet kan vertellen over persoonlijke ervaringen, getuigt opnieuw van een gebrekkig ingestudeerd karakter en doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Jilib.

Het feit dat u niet kan vertellen over de impact en de gevolgen van de droogte bij jullie thuis, en niet kan vertellen over andere gebeurtenissen die u moeilijk gemist kon hebben, maar dan wel kan vertellen over gebeurtenissen in Dhey Tobako [op 20 km van Jilib], u wel buurdorpen kan vermelden van Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 5), hoewel u verklaarde nooit buiten uw plaats [Jilib] gegaan te zijn omdat dat niet mocht van uw stiefmoeder (gehoorverslag CGVS, p. 29), u wel kan vertellen over de tijd van Abdullahi Yusuf [2004-2008], u netjes de luchtaanvallen met de jaartallen kan opsommen, u sprak over de Ethiopiërs die samenwerkten met Abdullahi Yusuf [u bedoelde vermoedelijk de inval van de Ethiopiërs in Somalië in 2006 om Islamitische Rechtbanken te verdrijven] doet verder eveneens ernstig afbreuk aan het profiel dat u van zichzelf probeert op te hangen, namelijk dat van een huisvrouw die niet naar school is gegaan en die onderdrukt werd door haar stiefmoeder [u verklaarde dat uw stiefmoeder u onderdrukte (gehoorverslag CGVS, p. 22) en u verklaarde niet naar school te zijn gegaan en binnenshuis te werken (gehoorverslag CGVS, p. 25)].”

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Jilib, in het district Jilib, in de provincie Middle Juba. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoekster voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Bovendien werd in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoeksters problemen met haar stiefmoeder:

“Wat betreft de onderdrukking door uw stiefmoeder, waarvan u verder verklaarde dat uw stiefmoeder u brandwonden toebracht (gehoorverslag CGVS, p. 30) dient ten eerste te worden opgemerkt dat uw profiel [van onderdrukte huisvrouw die thuis bleef] hierboven al beoordeeld werd en ongeloofwaardig werd bevonden [zie supra]. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat deze brandwonden niet in het medisch rapport van dokter R., met betrekking tot medische vaststellingen van de verwondingen die u opgelopen zou hebben te Somalië, worden vermeld. Ten derde kan worden opgemerkt dat uw herkomst ongeloofwaardig werd bevonden, waardoor er evenmin geloof kan gehecht worden aan de door u ingeroepen feiten in het kader van uw asielaanvraag [in casu de onderdrukking door uw stiefmoeder] dat onlosmakelijk verbonden is met uw herkomst.”

In zoverre verzoekster meent dat zij een vrees voor vervolging heeft omwille van haar vrouwelijke genitale verminking (VGV), merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing terecht werd geoordeeld dat: *“U legde daarnaast een attest neer, opgesteld door dokter C.M. op 02-05-2017, waaruit blijkt dat u volgens type 3 besneden bent. U legde medische attesten neer, waaruit blijkt dat er een vraag is voor desinfibulatie en wat desinfibulatie inhoudt. U gevraagd waarom u het attest van besnijdenis neerlegt (gehoorverslag CGVS, p. 21), verklaarde u dat u toch moet bewijzen dat u besneden bent op een Faronische manier. U gevraagd of dat iets te maken heeft met uw vrees voor Somalië, verklaarde u dat het te maken heeft met de problemen die uw stiefmoeder u heeft aangedaan, toen u bij haar woonde. U gevraagd wat u bedoelt, verklaarde u dat u tien jaar oud was toen uw moeder stierf, dat uw stiefmoeder u onderdrukte en u 15 jaar oud was toen u besneden werd (gehoorverslag CGVS, p. 22). U gevraagd of uw besnijdenis iets te maken heeft met uw vrees voor terugkeer naar Somalië, verklaarde u dat u veel problemen heeft omwille van die besnijdenis tijdens de menstruatie en u dat niet kan ongedaan laten maken. U gevraagd wat u bedoelt, verklaarde u dat als u zich nu laat openen, en u teruggaat naar Somalië, ‘ze’ u opnieuw gaan dichtmaken en u verklaarde dat u pijn heeft omwille van de maandstonden en tijdens het plassen. Wat betreft de medische problemen die u ondervindt ten gevolge van de besnijdenis [pijn tijdens menstruatie en het plassen], dient te worden opgemerkt dat de gevolgen van, en het lijden ten gevolge van een dergelijke ingreep, op zich geen daden van vervolging zijn. Hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade teweegbrengt, die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke en/of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kan veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, heeft tot doel een asielaanvraag te beschermen tegen mogelijke vervolging omwille van één van de vijf motieven, en niet om de secundaire schade van een vroegere vervolging te herstellen. U dient zich voor de beoordeling van de medische elementen te wenden tot de geëigende procedure.”*

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is bij gebrek aan precedentenwerking niet dienstig, gezien elke zaak op zijn individuele merites dient beoordeeld te worden, hetgeen tevens bevestigd wordt in de door verzoekster toegevoegde informatie van de “*Verenigde Naties*”. Hieromtrent merkt de Raad op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen dat zij door haar schoonmoeder gedwongen zou worden om zich te laten herinfibuleren. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster geen attest neerlegt waaruit blijkt dat zij een ingreep van desinfibulatie heeft laten ondergaan. Daarnaast merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing terecht werd geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoekster onderdrukt zou worden door haar stiefmoeder, hetgeen verzoeksters vrees dat haar stiefmoeder haar zou dwingen te herinfibuleren ondergraaft. Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 4) dat er in Somalië geen sprake is van een systematische en automatische toepassing van herinfibulatie. Het zich opnieuw laten herinfibuleren na een defibulatie gebeurt in het algemeen niet onder dwang of druk maar meestal op vraag van de vrouw zelf. Er geldt dat wat een volwassen vrouw na een defibulatie doet, persoonlijk is en ze haar eigen keuze maakt. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor herinfibulatie heeft. Waar verzoekster een lidkaart van GAMS neerlegt, merkt de Raad op dat niet betwist wordt dat verzoekster lid is van deze organisatie, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat zij in Somalië enige vrees voor vervolging heeft omwille van haar VGV.

De overige door verzoekster neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen, nu in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom aan deze documenten bewijswaarde wordt ontzegd. Gezien deze motivering niet betwist wordt door verzoekster, wordt zij door de Raad overgenomen:

“U legde daarnaast nog enkele documenten neer. U legde een medisch rapport neer, opgesteld door dokter R.. Wat betreft de door u neergelegde brief van dokter R., met betrekking tot medische vaststellingen van de verwondingen die u opgelopen zou hebben te Somalië, moet opgemerkt worden dat dergelijke medische documenten geen enkele uitspraak kunnen doen over het land waarin, of de precieze manier waarop u bepaalde letsels opgelopen zou hebben in het verleden. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uw herkomst over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weet dit document bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.”

“Uw advocaat stuurde na het gehoor op het CGVS nog een attest op van de klinische psycholoog E.R., opgesteld op 09-05-2017. Hieruit blijkt dat u deze psycholoog op 05-05-2017 een eerste keer geconsulteerd heeft [de psycholoog vermeldt verder dat deze consultaties in het Frans verlopen en dat de consultaties tweemaal per maand zijn, hoewel brief dateert van 09-05 2017 - vier dagen na eerste consultatie op 05 mei 2017 - waardoor er moeilijk kan ingezien worden hoe dan al met zekerheid gezegd kan worden dat er tweemaal per maand consultaties zijn]. Het psychologisch rapport, op basis van uw verklaringen, vermeldt dat u gepraat heeft over het geweld van de oorlog, over genitale verminking, over islamitisch extremisme, het huwelijk met een Al-Shabaablid en over de dood van uw moeder. Het rapport vermeldt verder dat u sinds 2014 lijdt aan epilepsie, gekarakteriseerd door een verlies van bewustzijn, geheugenverlies, migraine en visuele alteraties. Wat betreft de epilepsieaanvallen, dient opnieuw opgemerkt te worden dat u voor de beoordeling van de medische elementen de geëigende procedure dient aan te wenden. Wat betreft het geheugenverlies, dient opgemerkt te worden dat u tot op heden geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat u door psychologische problemen verhinderd zou zijn om coherent en helder te antwoorden op vragen van het CGVS. Uit dit attest blijkt niet dat er [diepgaand] medisch onderzoek is gevoerd, noch dat u niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van uw asielpcedure.

Integendeel, u bleek wel van bepaalde details op de hoogte te zijn. Zo kon u spreken over de periode van Abdullahi Yusuf, toen u notabene slechts 11 tot 15 jaar was [zie supra], u kon gedetailleerd zeggen in welke jaren welke luchtaanvallen waren en exact zeggen hoeveel slachtoffers er waar vielen [zie supra], u kon de exacte naam zeggen van een Al-Shabaablid die gedood was door een luchtaanval in Dhey Tobako – wat op 20 km ligt van Jilib [zie supra], u kon exact zeggen wanneer u Jilib verlaten heeft [06-10-2016, zie supra], u kon de namen geven van de dames die doodgeschoten werden in 2015, namelijk Bisharo en Ashiyo (gehoorverslag CGVS, p. 14), u kon zeggen dat er vier dagen gevochten werd toen Al-Shabaab naar Jilib kwam (gehoorverslag CGVS, p. 11), u kon zeggen dat u acht dagen voor het geplande huwelijk met het Al-Shabaablid werd verteld dat u met hem zou moeten trouwen (gehoorverslag CGVS, p. 28) en u kon het aantal dagen zeggen dat u in Dhoobley verbleef [2 dagen] (gehoorverslag CGVS, p. 29). Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen – waaruit blijkt dat u wel degelijk in staat bent om zich precieze data, gebeurtenissen en namen te herinneren – ook al zijn deze jaren geleden gebeurd -, afbreuk doen aan de ernst van het geheugenverlies dat het psychologisch rapport vermeldt.

Het is geenszins geloofwaardig dat u zich bovenstaande namen, data en gebeurtenissen zou herinneren, maar dan zaken zoals een exodus van bewoners uit Jilib, wat men moeilijk kon gemist hebben, en andere recentere gebeurtenissen in Jilib [zie supra] niet meer zou herinneren. U legde nog enkele rapporten neer van de spoeddiensten. Uit het rapport van 03-12-2016 blijkt dat u opgenomen bent op de spoeddienst op 03-12-2016 omwille van een psychiatrisch probleem, omdat u schreeuwde en tonische bewegingen maakte. Conclusie van het rapport is [onder andere] dat u waarschijnlijk lijdt aan het post-traumatisch stress-syndroom, maar dat u zich daarnaast goed kan oriënteren in de tijd en de ruimte, dat het relaas in het Engels gebeurde, u zich op coherente wijze uitdrukte, en dat u baat zou hebben bij psychologische opvolging. Het rapport van de spoeddiensten van 04-02-2017 vermeldt dat u opgenomen bent nadat u het bewustzijn had verloren en daarna verward was, dat u noch Frans noch Engels spreekt en u een vriend mee heeft die Engels spreekt [het is opmerkelijk dat het rapport van 03-12-2016 vermeldt dat uw relaas in het Engels was, hoewel u dan twee maanden later geen Engels meer blijkt te kunnen spreken en een vriend meebracht]. Het neurologisch examen vermeldt niet dat u geheugenproblemen zou hebben, de hersenscan wijst uit dat er geen letsels zijn. De rapporten van 07-02-2017 en 05-04-2017 wijzen op een behandeling voor epilepsie [er wordt onder andere Keppra voorgeschreven, wat gebruikt wordt om epileptische aanvallen te voorkomen]. Er blijkt nergens uit deze medische attesten dat u geheugenproblemen zou hebben. U legde daarnaast een brief neer, opgesteld door professor O. op 31-03-2017, waaruit blijkt dat er een neurologisch onderzoek is gevoerd naar aanleiding van uw epileptische aanvallen. Uit het attest blijkt dat de hersenscan 'normaal was' behalve enkele tekenen van verstopping in de oren, waarna de conclusie luidt dat u epileptische aanvallen heeft sinds 3 jaar en dat u aangezichtspijnen en pijnen in de oren heeft. Uit het neurologisch rapport blijkt opnieuw nergens dat u geheugenproblemen zou hebben. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uit het gehoor afgelegd op het CGVS bleek dat u wel van bepaalde details, soms van jaren geleden, op de hoogte bleek te zijn en uw herkomst over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weten deze documenten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Jilib, in het district Jilib, in de provincie Middle Juba in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 5, p. 2 en 34). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP